

РЕШЕНИЕ

№ 3110

гр. София, 23.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в
публично заседание на 27.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **910** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-207 от АПК, във вр.чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на „Ф.” Е. - ЕИК:*, със седалище и адрес на управление Г., Ч. пълномощник А.И.С. срещу Националната здравноосигурителна каса /Н./, с която се иска ответникът да бъде осъден да заплати обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 4 336,79 лв., от които 3825,08 лв.представляващи пропуснати ползи от предоставената но недължима отстъпка в размер на 8% от пределната стойност на отпуснатите напълно или частично заплащани от ответника лекарства за домашно лечение за периода 01.02.2005 г. – 31.12.2008 г., както и лихва за забава за периода 31.12.2005 г. – 28.01.2010 г. в размер на 511,72 лв. В съдебно заседание ищецът е направил увеличение на иска както следва:главница - от 35 000 на 37 409,94 лв. и мораторна лихва – от 9 619,61 на 10 281,70 лв. Ищецът твърди, че е собственик на аптека в Г., и в това му качество на 09.02.2005 г. и на 13.03.2006 г. е сключил договори с ответника за отпускане на лекарства, заплащани напълно или частично от Н., по силата на които договори е следвало да предоставя отстъпка в размер на 8 % от пределната цена на лекарствените продукти. В исковата си молба ищецът заявява, че е претърпял имуществени вреди следствие на незаконосъобразни действия на ответника – задължително наложената от него

отстъпка в размер на 8 % от пределната стойност на отпуснатите напълно или частично заплащани от Н. лекарства за домашно лечение. Поддържа се, че тези незаконосъобразни действия на ответника са установени с Решение № 286/06.12.2005 г. на Комисията за защита на конкуренцията /КЗК/, с което е прието, че отстъпката от 8 % е в нарушение на Закона за защита на конкуренцията /ЗЗК/ и представлява злоупотреба с монополно положение, изразяващо се в едностранно налагане на цена на лекарствата в противоречие с нормативно установената цена. Това нарушение е установено и с решения № 6097/-7-06-2006 г. и № 564/18.01.2007 г. на Върховния административен съд. Ищецът поддържа, че въпреки формалното отменяване с решението на ВАС на отстъпката през 2008 г. ответникът продължил да се възползва от нея като определя пределна цена за продажбата на заплащаните от Н. лекарствени продукти в колони 7 и 9 от Лекарствения списък в сила от 01.02.2008 г. Твърди се, че при сключването на договорите ответникът е действал като административен орган и претърпените от нея имуществените вреди са в резултат на пропуснати ползи, пряка и непосредствена последица от незаконосъобразно наложената отстъпка. Ищецът претендира присъждането на законната лихва и разноските по делото.

Ответникът по иска Ч. процесуалния си представител А.М. оспорва иска като изразява становище за недопустимост на исковата претенция и евентуално за неоснователност. Изтъква се, че ответникът при сключване на договорите не е действал като административен орган, че няма причинна връзка между действията на ответника и претендираните вреди. Претендира се присъждането на разноски.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на иска.

Съдът, след като обсъди събраните доказателства по делото, доводите и възразенията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Ищецът е собственик на аптека в Г., извършваща дейност съгласно Разрешение за откриване на аптека № 6961-НА от 04.11.2004 г., издадено от на Министъра на здравеопазването. На 09.02.2005 г. между ищецът и ответника е сключен договор № 22-2568, с който ищецът се задължава да отпуска на задължително здравноосигурените лица заплащани напълно или частично от Н. лекарства за домашно лечение на територията на страната, включени в лекарствен списък на Н..Съгласно чл.23, ал.2 от този договор ищецът предоставя отстъпка в размер на 8% от пределната цена на Н. за лекарствата от лекарствения списък-аптечна версия. На 13.03.2006 г. между същите страни е сключен друг договор, в чл.23,ал.2 на който се съдържа същата клауза за предоставяне на отстъпка в размер на 8 %. По молба на Сдружение „Съюз на фармацевтите в Б” Комисията за защита на конкуренцията с Решение № 286 от 06.12.2005 г. е приела, че предвидената в договорите отстъпка в размер на 8 % съставлява злоупотреба с монополно положение и на основание чл.18, т.1 от ЗЗК

на ответника е наложена имуществена санкция и е постановено прекратяване на нарушението и е предложено Н. да отмени отстъпката в размер на 8 %. По делото е приета съдебно-счетоводна експертиза, която установява, че за исковия период размерът на приходите на ищеца, получени от Н. въз основа сключените договори е 44 595, 68 лв., а приходите за същия период, получени от задължително здравноосигурени лица /ЗЗОЛ/ е 86 142,35 лв. Според експертизата размерът на пропуснатите ползи, представляващ 8% от пределната цена на лекарствата, заплащани изцяло или частично от Н. за процесния период възлиза на 11 877,52 лв., от които от Н. 3 877,89 лв. и от ЗЗОЛ 7 490,64 лв.

Въз основа на горната фактическа обстановка и след преценка на доводите на страните съдът намира за установено от правна страна следното:

Искът е допустим като предявен от активно легитимирана страна срещу административния орган, от чието незаконосъобразно действие се претендират причинените щети. Неоснователно е възражението на ответника за недопустимост на иска. Правото на иск се обуславя от наличието в патримониума на ищеца на субективно материално право, очертано от фактическия състав на регламентиращата го правна норма.

Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ отговорността на ответника може да бъде ангажирана при наличието на следните кумулативно дадени предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общините; незаконосъобразният акт, действие или бездействие да са извършени при или по повод на административна дейност; незаконосъобразният акт, действие или бездействие да са причинили вреди на ищеца и да е налице причинна връзка между незаконосъобразният акт, действие или бездействие и причинения вредоносен резултат. Въпросът за виновно поведение на ответника не следва да се разглежда, тъй като съгласно чл.4 ЗДОВ отговорността на държавата и общините е обективна. Ищецът основава иска си на незаконосъобразни действия на ответника, изразяващи се в това, че ответникът при сключването на договорите с ищеца е действал като административен орган и е наложил неправомерна отстъпка в размер на 8 %. Съдът намира претенцията на ищеца за неоснователна по следните съображения:

Не са налице незаконосъобразни действия на ответника. Съгласно чл.250, ал.1 АПК незаконосъобразните действия трябва да бъдат от фактически характер, като те не се основат на административен акт или закон, от където произтича тяхната незаконосъобразност. Визираните в исковата молба действия на ищеца действия, изразяващи се в налагането на отстъпка от 8% по съществото си не са фактически действия, а представляват волеизявление, т.е. действие от правен характер. Съгласно чл.46, ал.1 от Националния рамков договор между Н. и Българския лекарски съюз и Съюза на стоматолозите в Б от 2005 г. на Н. е дадено правото да изготвя общи условия за сключване на договори с аптеките за отпускане на лекарствени продукти от лекарствения списък на Н.. По отношение съдържанието и сключването на тези типови договори с пълна сила важат правилата на договорното право. Действията на ответника по налагане на

клаузата за отстъпката от 8 % не са извършени при или по повод на административна дейност. Тези действията на ответника при сключването на тези договори нямат характера на фактически действия, а на правни волеизявления. Като такива те не попадат в приложното поле на ЗОДОВ.

Съдът намира за неоснователен доводът на ищеца, че незаконосъобразността на действията на ответника произтича от неизпълнение на решението на КЗК. Производството пред КЗК има за цел установяване и санкционирането на антиконкурентно поведение. Приетото от комисията решение, с което се установява, че ответникът е нарушил разпоредбата на чл.18, ал.1 ЗЗК няма връзка с действията на ответника, изразяващи се във волеизявление за сключване на договор с ищеца. Следва да се отбележи, че в това решение № 286/06.12.2005 г. КЗК третира ответника не като административен орган, а като стопански субект. Именно като равнопоставен стопански субект в граждански правоотношения са действията на ответника по сключването на процесните два договора с ищеца. Ищецът е страна по тези договори, т.е. формирал е воля за тяхното сключване при предложените условия. Както бе посочено по-горе действията на ищеца при сключването на тези договори нямат административен характер. За да административна една дейност тя трябва да има властнически характер. В случая е налице равнопоставеност на гражданскоправни субекти, свободни да обективират волята си да сключат или не даден договор. При тази равнопоставеност на гражданскоправните субекти сключването на тези договори не е опорочено от липса на воля, или наличието на крайна необходимост, грешка или измама. Ищецът има пълната свобода да приеме или не условията на предложените договори. С волеизявлението си за сключване на договорите ищецът се е съгласил с предложените клаузи за предоставяне на отстъпка. Той е имал обективната възможност да предвиди последиците от сключването на договора, респ. можел е да съобрази намаляването на печалбата. Вярно е, че ищецът е пропуснал реализирането на по-голяма печалба, но то не се намира в причинна връзка с твърдените действия на ответника.

Предвид гореизложеното исковете са изцяло неоснователни и следва да бъдат отхвърлени. С оглед изхода на делото и съгласно чл.10, ал.2 ЗОДОВ разностите по делото са в тежест на ищеца, поради което той следва да заплати направените такива от ответника. В представеното адвокатско пълномощно серия А № 9691/15.03.2010 г. е записано, че е договорен адвокатски хонорар в размер на 400 лв., но по делото няма данни същият хонорар да е изплатен от ответника на упълномощените от него адвокати, поради което съдът не следва да го присъжда.

Мотивиран така, Административен съд С.-град, Второ отделение, 26 състав

Р Е Ш И:

Отхвърля предявените с правно основание чл.1 ЗОДОВ искове от Ф.” Е. - ЕИК:*, със седалище и адрес на управление Г., срещу Националната

здравноосигурителна каса за обезщетяване на имуществени вреди в размер на 4 336,79 лв., от които 3825,08 лв., представляващи пропуснати ползи от предоставена но недължима отстъпка в размер на 8 % от пределната цена на лекарствата, заплащани изцяло или частично от Н., и 511,72 лв. лихва за забава. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Препис да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: